

Перспективами подальших досліджень є дослідження педагогічних можливостей імітаційний та ділових ігор та розробка технологічного забезпечення ігрового заняття.

Література

1. Матвійчук Т. Ф. Методика формування педагогічної майстерності у майбутніх учителів фізичної культури у процесі вивчення психолого-педагогічних дисциплін / Т. Ф. Матвійчук, В. Ф. Соловйов // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців : методологія, теорія, досвід, проблеми : зб. наук. пр. – Київ ; Вінниця, 2018. – Вип. 50. – С. 328–332.
2. Матвійчук Т. Уровни проявления педагогического мастерства учителей физкультуры Украины / Татьяна Матвийчук // Modern Science — Moderní věda. – 2014. – № 2. – Р. 131 – 137.
3. Панфилова А. П. Игровое моделирование в деятельности педагога: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / А. А. Панфилова; под общ. ред. В. А. Сластёнина, И. А. Колесниковой. – 3-е изд., испр. – М.: Издательский центр “Академия”, 2008. – 368 с.
4. Степанченко Н. І. Вирішення учбово-педагогічних задач як умова формування педагогічної позиції у студентів ВНЗ фізкультурного профілю / Н. І. Степанченко, Т. Ф. Матвійчук // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. - 2012.-№ 7.- С. 99 - 102.
5. Степанченко Н. І. Модель системи професійної підготовки фахівців фізичної культури і спорту в закладах вищої освіти / Н. І. Степанченко, Ю. А. Бріскін, Т. Ф. Матвійчук // Вісник Чернігів. нац. пед. ун-ту. Серія: Педагогічні науки. – Чернігів, 2018. – Вип. 154, т. 2. – С. 74–79.
6. Developing pedagogical mastery of future physical education teachers in higher education institutions / Iryna Maksymchuk, Borys Maksymchuk, Valentina Frutziuk, Tetiana Matyiichuk, Iryna Demchenko, Inna Babii, Svitlana Tsymbal-Slatvinska, Alona Nikitenko, Valentyna Bilan, Andrii Sitovskiy, Ihor Savshuk // Journal of Physical Education and Sport. – 2018. – Vol. 18, is. 2. – P. 810–815.

Reference

1. Matviichuk, T. F. and Solovyov V. F. (2018), “Method of formation of pedagogical mastery of future teachers of physical culture in the process of studying psychological and pedagogical disciplines”, Suchasni informatsiini tekhnologii ta innovatsiini metodyky navchannia v pidhotovtsi fakhivtsiv : metodolohiia, teoriia, dosvid, problemy : zb. nauk. pr. – Kyiv ; Vinnytsia. – Vol. 50. – pp. 328–332.
2. Matviychuk T. (2014), “The levels of manifestation of pedagogical skills of teachers of physical education in Ukraine”, Modern Science — Moderní věda. – no. 2. – pp. 131 – 137/
3. Panfilova, A. P. (2008), “Game modeling in the activities of the teacher: studies. allowance for stud. higher studies. Establishments” – 3-e izd., ispr. – M.: Izdatelskiy tsentr “Akademyia”, – 368 p.
4. Stepanchenko N. I. and Matviichuk T. F. (2012), “Solution of educational and pedagogical tasks as a condition for the formation of a pedagogical position among students of high school physical culture”, Pedagogika, psykholohiia ta medyko-biologichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu. – no. 7.- pp. 99 - 102.
5. Stepanchenko N. I., Briskin Y. A. and Matviichuk T. F. (2018), “Model of the system of professional training of specialists in physical education and sports in higher education institutions”, Visnyk Chernihiv. nats. ped. un-tu. Seria: Pedagogichni nauky. – Chernihiv,. – Vol. 154, t. 2. – pp. 74–79.
6. “Developing pedagogical mastery of future physical education teachers in higher education institutions” / Iryna Maksymchuk, Borys Maksymchuk, Valentina Frutziuk, Tetiana Matyiichuk, Iryna Demchenko, Inna Babii, Svitlana Tsymbal-Slatvinska, Alona Nikitenko, Valentyna Bilan, Andrii Sitovskiy, Ihor Savshuk // Journal of Physical Education and Sport. – 2018. – Vol. 18, is. 2. – P. 810–815.

Мельник А. Ю.

кандидат наук з фізичного виховання і спорту

Харківська державна академія фізичної культури, м. Харків

МЕТОДИКА ДЛЯ АНАЛІЗУ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ СТОСОВНО ВИКОНАННЯ РІЗНИХ СПОСОБІВ ПОДАЧІ У ЗМАГАННЯХ З ПЛЯЖНОГО ВОЛЕЙБОЛУ

Розробити методику для проведення аналізу статистичних даних стосовно виконання різних способів подачі в змаганнях з пляжного волейболу. Одержані статистичні дані під час педагогічних спостережень за виконанням подач у 25 іграх змагань пляжної ліги м. Харкова серед чоловічих аматорських команд, використовуючи запропоновану чотирибальну шкалу відповідних оцінок. Проведено детальний аналіз виконання 2055 силових подач у стрибку та націлених подач, в залежності від певних факторів. Проведено розподілення цих подач відповідно системи введених оцінок, а також в залежності від ігрових зон майданчика, який запропоновано умовно поділити на дев'ять зон. Результати нашого дослідження показують, що найбільша кількість очок була виграна при виконанні подач, які були спрямовані в восьму, а також в сьому та третю зони.

Ключові слова: *методика, кодовий запис, оцінки, зона, силова подача у стрибку, націлена подача.*

Мельник А. Ю. Методика для анализа статистических данных по выполнению различных способов подачи в соревнованиях по пляжному волейболу. *Разработать методику для проведения анализа статистических данных по выполнению различных способов подачи в соревнованиях по пляжному волейболу. Получены статистические*

данные во время педагогических наблюдений за выполнением подач в 25 играх соревнований пляжной лиги г. Харькова среди мужских аматорских команд, используя предложенную четырехбальную шкалу соответствующих оценок. Проведен детальный анализ выполнения 2055 силовых подач в прыжке и нацеленных подач, в зависимости от определенных факторов. Рассчитаны распределения этих подач в соответствии с системой введенных оценок, а также в зависимости от игровых зон площадки, которую предложено условно разделить на девять зон. Результаты нашего исследования показывают, что наибольшее количество очков было выиграно при выполнении подач, которые были направлены в восьмую, а также в седьмую и третью зоны.

Ключевые слова: методика, кодовая запись, оценки, зона, силовая подача в прыжке, нацеленная подача.

Melnyk A. The technique for the analysis of statistical data concerning different ways of serves in beach volleyball competitions. The technique for assessment of different ways of serves in competitive activity of volleyball players in beach volleyball is developed on the basis of results of the detailed analysis of the relevant statistical data which were obtained in the pedagogical observations during the games which are integrated by the only system of conditionally-coded records of these technical and tactical game actions and mathematical processing of the acquired information. As the fixing of these statistical data is not carried out in beach volleyball, it was offered to keep the certain protocol of the coded record of serve results by the analogy with classical volleyball, using a four-point scale for their assessment. The corresponding estimates define the end result of a certain game action that is connected with a win of a point after serve execution. The analysis of the obtained statistical data is carried out concerning execution of power jump serves and aimed serves in 25 games of competitions among men's amateur teams, total serves in which makes 2055. The calculated distributions of the recorded serves according to the system of the entered estimates show that 18,8% of total serves were lost (serves with ball out or in the net) from them 10,3% – power jump serves and 8,5% – aimed; 35,3% – did not complicate receiving a ball and allowed the rival to organize the corresponding attack; 38,4% – destroyed a combinational game of the rival. It should be noted that only 7,5% of serves were won right after their execution due to unsuccessful receiving serves of the rival or hits a ball to his court ("ace"), from what 4,2% – power jump serves, and 3,3% – aimed. The results of serves distribution in the ratio to their total quantity according to nine zones, on which each half of the court was divided conditionally, are presented for more detailed analysis.

Key words: methodology, code entry, estimation, zone, power jump serve, aimed serve.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями Аналіз літературних джерел. Пляжний волейбол (beach volleyball) перетворився з розважальної гри в самостійний вид спорту у 30-х роках минулого століття. В теперішній час він одержав стрімкий розвиток в багатьох країнах різних континентів [2, 4]. Якщо приймати до уваги, що ігри у пляжному волейболі проходять під відкритим небом часто в умовах високої температури (20-30°C і вище) при яскравому сонці та сильному вітрі, на піску, шар якого досягає 40 см, то зрозуміло, що гравці в пляжному волейболі, на відміну від класичного, зазнають значно вищих фізичних та стресових навантажень [4].

Подача у пляжному волейболі, як і в класичному, має дуже важливе значення. Це один з найголовніших технічних прийомів, за допомогою якого м'яч вводять у гру з метою виграти очко безпосередньо після її виконання або утруднити його прийом з тим, щоб порушити дії супротивника в організації відповідної атаки. Від складності подачі багато в чому залежить якість прийому м'яча суперником, що, в свою чергу, впливає на ефективність його передачі нападаючому і, в кінцевому підсумку, створює передумови для виграшу очка [3, 8].

У пляжному волейболі найчастіше використовують такі подачі як: подача у стрибку (вона може бути силовою або верхньою прямою), планеруюча та подача «свічкою». У теперішній час дві третини подач виконуються у стрибку. Гравці прагнуть подати сильно і точно. Подачі у стрибку чергуються з націленими (в основному, в останній метр ігрового майданчика). Все частіше застосовуються планеруючі подачі у стрибку. Гравці високого класу повинні добре освоїти як мінімум два види подач і застосовувати їх в залежності від ігрової ситуації. Також бажано добре володіти подачею «свічка», яка може бути дуже ефективною при високому сонці або попутному вітрі.

Вирішальним фактором для успіху в грі як для чоловічих, так і жіночих команд є подача. Отже, команда в пляжному волейболі може успішно виступати лише тоді, коли її гравці відмінно використовують подачу відповідно зі стратегією своєї гри і рисунком індивідуальних та командних дій супротивника [6, 7].

Однак слід відмітити, що в сучасній науково-методичній літературі досліджень, що пов'язані з проблемою підвищення ефективності виконання різних способів подачі у пляжному волейболі, вкрай недостатньо. Так, методика бальної оцінки рівня виконання подачі, яка широко використовується при аналізі відповідних статистичних даних в змагальній діяльності команд, дозволяє дуже поверхнево описувати точність та ефективність їх застосування в залежності від ігрової ситуації [4]. Зрозуміло, що така методика не дозволяє детально порівнювати ефективність виконання подач окремими гравцями та командами в залежності від різних факторів. Тому важливе значення має подальше вивчення і вдосконалення різних методів оцінки результативності різних способів подачі.

Зв'язок дослідження з науковими програмами, планами, темами. Напрямок дослідження відповідає тематиці Зведеного плану науково-дослідних робіт у сфері фізичної культури і спорту на 2014–2019 рр. Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту 2.4.12 1 п. за темою «Оптимізація навчально-тренувальної та змагальної діяльності в спортивних іграх» (номер державної реєстрації № 0114U002659).

Мета: розробити методику для проведення аналізу статистичних даних стосовно виконання різних способів подачі в змаганнях з пляжного волейболу.

Методи дослідження: аналіз наукової-методичної літератури; педагогічні спостереження, методи математичної

статистики.

Результати дослідження. В класичному волейболі неодноразово здійснювалися спроби створення методики оцінки змагальної діяльності волейболістів, які ґрунтувалися на результатах педагогічних спостережень за грою, що об'єднані єдиною системою умовно-кодованого запису техніко-тактичних дій та математичної обробки отриманої інформації [3]. Аналіз результативності та ефективності ігрових дій у змагальній діяльності волейболістів дозволяє виявити найбільш вагомні чинники, що визначають перемогу однієї команди над іншою. Це необхідно для визначення пріоритетів у тренувальному процесі висококваліфікованих волейболістів і найближчого резерву [5].

На відміну від класичного волейболу в існуючій науково-методичній літературі, присвяченій проблемам сучасного пляжного волейболу, питанням, пов'язаним з різними аспектами оцінки змагальної діяльності, приділено ще недостатньо уваги, що в повній мірі відноситься до виконання різних подач. Оскільки у пляжному волейболі не проводиться фіксація відповідних статистичних даних, що пов'язані з виконанням різних видів подачі, ми пропонуємо по аналогії з класичним волейболом вести протокол кодового запису їх виконання у педагогічних спостереженнях під час змагань. Для аналізу виконання подачі ми пропонуємо використовувати відповідну чотирибальну шкалу оцінок, які визначають кінцевий результат певної ігрової дії після її виконання (див. Табл. 1).

В протоколі кодового запису виконання різних видів подачі в певній грі по аналогії з роботами [1, 3] перша цифра позначає номер гравця, який виконує подачу, друга – умовно позначена зона ігрового майданчика, в яку спрямована подача, третя – оцінка, яка визначає кінцевий результат відповідної ігрової дії після виконання даної подачі згідно запропонованої шкали.

Таблиця 1

Оцінки для кодового запису ігрової дії після виконання подачі

Оцінка	Визначення оцінки відповідної ігрової дії
1	подача в аут, сітку, перетин лицьової лінії
2	після прийому подачі м'яч точно адресується партнеру (організація відповідної атаки)
3	після прийому подачі супернику не вдалось організувати атаку
4	втрата очка суперником безпосередньо після невдалого прийому подачі або влучання м'яча в його майданчик («ейс»)

Згідно з результатами, що були отримані в роботах [1, 3], для кожної оцінки вводиться свій кількісний показник K_i . Ці показники визначають по суті ймовірність виграти очко після наступних ігрових дій, які супроводжують виконання подачі. Ми обрали наступні числові значення показників K_i , користуючись результатами [1, 3, 4]: $K_1=0$, $K_2=0,25$, $K_3=0,6$, $K_4=1,0$.

Оскільки у кожній команді у пляжному волейболі грають по два гравці, ігровий майданчик ділиться умовно на дві зони. За одну відповідає перший гравець за іншу другий. Для більш детального аналізу виконання подачі ми пропонуємо умовно поділити кожну половину майданчика на дев'ять зон (Рис.1.). Це допоможе нам дати поглиблений аналіз розподілу виконання різних видів подач по вказаних зонах.

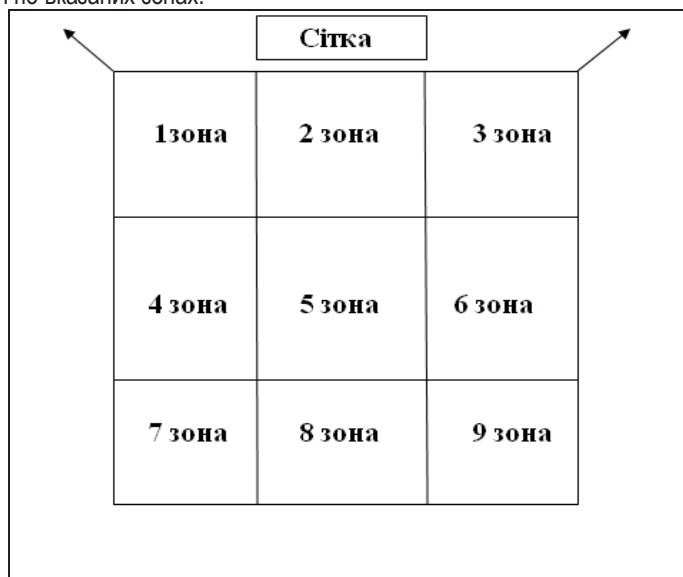

Рис.1. Ігровий майданчик з умовно позначеними зонами

Нами проводились кодові записи результатів виконання подач під час педагогічних спостережень, що були проведені у 25 іграх змагань пляжної ліги м. Харкова серед чоловічих аматорських команд. Проведено детальний аналіз виконання 2055 силових подач у стрибку та націлених подач, в залежності від певних факторів.

Нами розраховані розподіли зафіксованих подач відносно їх загальної кількості відповідно системи введених

оцінок. Одержані результати показують, що 18,8% від загальної кількості подач були втрачені (подані в аут або в сітку) з них 10,3% – силові подачі у стрибку та 8,5% – націлені; 35,3% – не утруднили прийом м'яча і дозволили супернику організувати відповідну атаку; 38,4% – зруйнували комбінаційну гру суперника. Треба зазначити, що тільки 7,5% подач були виграні одразу після їх виконання за рахунок невдалого прийому подачі суперника або влучання м'яча в його майданчик («ейси»), з яких 4,2% – силові подачі у стрибку, а 3,3% – націлені.

Навіть поверхневий аналіз наведених даних показує велику кількість втрачених подач. Це свідчить про те, що багато волейболістів у змагальній діяльності демонструють нездатність правильно обрати доцільний спосіб подачі, не враховують навколишні природні умови (пориви вітру, сонце і т. ін.). Також допускають різні помилки в техніці її виконання, особливо у випадку силової подачі у стрибку.

На наш погляд цікавим є розподілення подач по умовних ігрових зонах майданчика. Аналіз отриманих статистичних даних показав, що в четверту та шосту зони волейболісти намагаються не подавати, оскільки там знаходяться гравці-суперники і після прийому подачі у більшості випадків м'яч точно адресують партнеру. На Рис. 2 представлені результати розподілу силових подач у стрибку та націлених подач у співвідношенні до їх загальної кількості відповідно умовних зон ігрового майданчика.

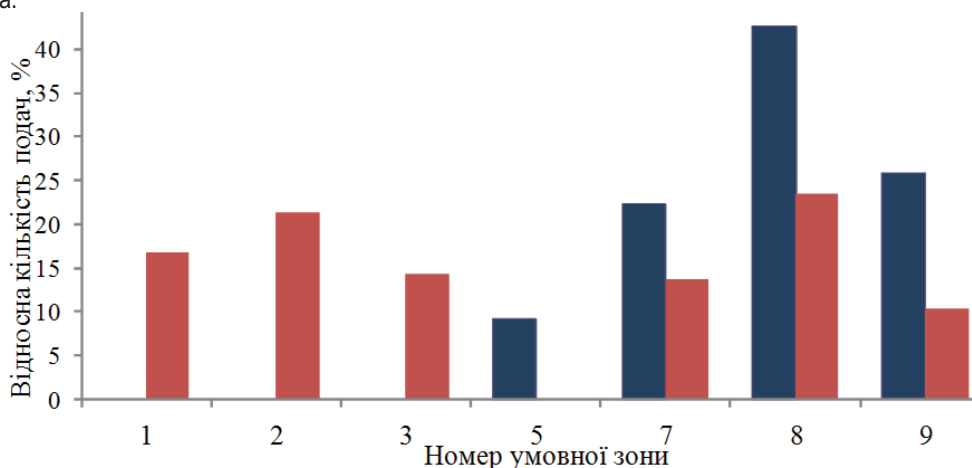

Рис. 2. Розподілення силових подач у стрибку () та націлених подач () по умовних зонах ігрового майданчика

Як бачимо силову подачу у стрибку не подають у 1, 2 та 3 зони, а найбільшу їх кількість направляють в 8 та 9 зони – 42,6% та 25,0% відповідно. З тактичної точки зору восьма зона знаходиться між двома гравцями поблизу лицьової лінії, що дає можливість забезпечити вигравш очка за рахунок неузгодженості дій гравців суперника. Що стосується націлених подач то їх напрямком зосереджується, як і у випадку силової подачі в 8 зону 23,5% подач, а також і в першу, другу та третю зони ігрового майданчика 16,8%, 21,3% та 14,4%, відповідно.

На нашу думку цікавим для гравців та тренерів пляжного волейболу є розподілення виграних подач по умовних зонах ігрового майданчику. Результати нашого дослідження показують, що найбільша кількість очок була виграна при виконанні подач, які були спрямовані в восьму, а також в сьому та третю зони. Причому після виконання силових подач у стрибку (націлених подач) більшість очок було виграно у випадку їх спрямування у сьому, восьму та дев'яту зони (у першу, другу та третю зони). Також підкреслимо, що виграні подачі були подані близько до бокових та лицьових ліній. Ці тактичні задумки дуже ускладнюють дії команди, яка виконує прийом подачі. В результаті відповідна подача призводить до вигравшу очка, але з певним ризиком.

Висновки: Проведений аналіз літературних джерел свідчить про відсутність детального аналізу змагальної діяльності у пляжному волейболі, що головним чином стосується виконання різних видів подачі.

В роботі запропонована методика для проведення аналізу статистичних даних стосовно виконання різних способів подачі в змаганнях з пляжного волейболу. Вона ґрунтується на результатах педагогічних спостережень за грою в змагальній діяльності, які об'єднані єдиною системою умовно-кодового запису виконання подачі з використанням відповідної чотирибальної шкали оцінок та математичної обробки отриманої інформації. Розраховані розподілення цих подач відповідно системи введених оцінок, а також в залежності від ігрових зон майданчика, який запропоновано умовно поділити на дев'ять зон. Відповідні статистичні дані охоплюють 25 ігор пляжної ліги м. Харкова серед чоловічих аматорських команд.

Перспективи подальших досліджень. Важливою проблемою пляжного волейболу є підвищення ефективності виконання подачі в змагальній діяльності як окремих гравців, так і команд в цілому. В сучасній науково-методичній літературі цьому питанню приділено ще недостатньо уваги. Перспективним дослідженням в цьому напрямку на наш погляд є оцінка кількісних показників ефективності та якості виконання подачі в рамках розробленої нами методики. Для з'ясування відповідного кола питань необхідна подальша робота.

Література:

1. Волков Є. П. Методичний посібник. Керування тренувальним і змагальним процесом волейболістів високої кваліфікації за допомогою системи педагогічних спостережень / Є. П. Волков, В. К. Лісянський. – Харків: ФВУ, 2002. – 18 с.
2. Горчанюк Ю. А. Усовершенствование технической подготовки спортсменов в пляжном волейболе на основе биомеханических моделей перемещений / Ю. А. Горчанюк // Физическое воспитание студентов – Харьков: ХГАДИ, 2008. –

№ 2. – С. 11-17.

3. Градусов В. О. Дослідження ефективності та якості виконання подач волейболістами високої кваліфікації у змагальній діяльності / В. О. Градусов, В. К. Лісянський, А. Ю. Мельник // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту – Харків: ХДАДМ, 2011. – №6. – С. 26-30.

4. Костюков В.В. Пляжний волейбол (тренувка, техніка, тактика) / В.В. Костюков – Москва: Советский спорт, 2005. – 156 с.

5. Giatsis G. Statistical Analysis of Men's FIVB Beach Volleyball Team Performance / G. Giatsis, P. Zahariadis // International Journal of Performance Analysis in Sport – 2008. – Vol. 8, №1. – pp. 31-43.

6. Lin K. Applying game theory to volleyball strategy / K. Lin // International Journal of Performance Analysis in Sport – 2014. – Vol. 14, №3. – pp. 761-774.

7. Medeiros Alexandre I. A. Effects of technique, age and player's role on serve and attack efficacy in high level beach volleyball players / Alexandre I. A. Medeiros, M. Isabel Mesquita, O. Rui Marcelino, José M. Palao // International Journal of Performance Analysis in Sport – 2014. – Vol. 14, №3. – pp. 680-691.

8. Tilp M. Differences in 3D kinematics between volleyball and beach volleyball spike movements / M. Tilp, H. Wagner, E. Muller // Sports Biomechanics – 2008. – Vol. 7, №3. – pp. 386-397.

Reference:

1. Volkov, Ye. P., Lisianskyi, V. K. (2002), *Metodychnyi posibnyk. "Management of the training and competitive process of high-skilled volleyball players through the system of pedagogical observations"*. Kharkiv: FVU. 18 p.

2. Gorchanyuk, Yu. A., (2008) "Improving the technical training of athletes in beach volleyball based on biomechanical patterns of movement", *Fizicheskoe vospitanie studentov*. Kharkov: KhGADI, no 2. pp. 11-17.

3. Hradusov, V. O., Lisianskyi, V. K., Melnyk, A. Yu. (2011) "Investigation of efficiency and quality of performance of volleyballing volunteers of high qualification in competitive activities", *Pedahohika, psykholohiia ta medyko-biologichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu*. Kharkiv: KhDADM, no 6. pp. 26-30.

4. Kostyukov, V.V. (2005) "Beach volleyball (training, technique, tactics)". Moskva: Sovetskij sport, 156 p.

5. Medeiros, Alexandre I. A., Mesquita, M. Isabel, Marcelino, O. Rui and Palao, José M. (2014), "Effects of technique, age and player's role on serve and attack efficacy in high level beach volleyball players", *International Journal of Performance Analysis in Sport*, Vol. 14, no 3, pp. 680-691.

6. Giatsis, G. and Zahariadis, P. (2008) "Statistical Analysis of Men's FIVB Beach Volleyball Team Performance", *International Journal of Performance Analysis in Sport*, Vol. 8, no 1, pp. 31-43

7. Lin, K. (2014) "Applying game theory to volleyball strategy", *International Journal of Performance Analysis in Sport*, Vol. 14, no 3, pp. 761-774.

8. Tilp, M., Wagner, H. and Muller, E. (2008) "Differences in 3D kinematics between volleyball and beach volleyball spike movements" *Sports Biomechanics*, Vol. 7, no 3, pp. 386-397.

Мичка І. В.
викладач

Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир

УПРОВАДЖЕННЯ ПАУЕРЛІФТИНГУ В СИСТЕМУ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

У статті розглядається ефективність упровадження пауерліфтингу в систему навчально-виховного процесу з фізичного виховання студентів. Проаналізовано сучасні дослідження з питань ефективності впровадження засобів пауерліфтингу в навчально-виховний процес з фізичного виховання студентської молоді. Розкрито роль і значення пауерліфтингу в організації самостійних занять студентів як одного із чинників покращення здорового способу життя. Встановлено, що впровадження пауерліфтингу в навчально-виховний процес з фізичного виховання позитивно впливає на формування в студентів мотивації та інтересу до занять пауерліфтингом, що виявляється у ставленні їх до занять з фізичного виховання та до самостійних занять фізичними вправами.

Ключові слова: пауерліфтинг, фізичне виховання, студенти, навчально-виховний процес.

Мичка И. В. **Внедрения пауэрлифтинга в систему учебно-воспитательного процесса по физическому воспитанию студентов.** В статье рассматривается эффективность внедрения пауэрлифтинга в систему учебно-воспитательного процесса по физическому воспитанию студентов. Проанализированы современные исследования по вопросам эффективности внедрения средств пауэрлифтингу в учебно-воспитательный процесс по физическому воспитанию студенческой молодежи. Раскрыта роль и значение пауэрлифтинга в организации самостоятельных занятий студентов как одного из факторов улучшения здорового образа жизни. Установлено, что внедрение пауэрлифтинга в учебно-воспитательный процесс по физическому воспитанию положительно влияет на формирование у студентов мотивации и интереса к занятиям пауэрлифтингом, что проявляется в отношении их к занятиям по физическому воспитанию и к самостоятельным занятиям физическими упражнениями.

Ключевые слова: пауэрлифтинг, физическое воспитание, студенты, учебно-воспитательный процесс.

Mychka I. The introduction of powerlifting into the system of educational process for the physical education of